

gaa ud paa at erklære som min inderste Overbevisning, at det er Landstinget, der bærer Skylden. Jeg skal hertil føje den Bemærkning, at det er saare mærkværdigt at høre, at den højtærede Minister har udtalt sig langt mindre kraftigt, langt mindre i Retning af, at det, som Folketinget har sat ind, aldeles ikke var til at modtage, end det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, og det er ganske givet, at hvis det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds og hans Meningsfæller i det andet Ting havde været lige saa villige og lige saa opfyldte af det varmeste Ønske om at bringe en Skolelov igennem, vilde det have været en let Sag for den højtærede Minister at føre denne Sag til en for Skolens Virksomhed lykkelig Ende og til et heldigt Resultat for Lærerne rundt omkring i Landet, som nu maa nøjes med, hvad de kunne faa fra Finansloven, og hvad de vekslende Ting ville bevilge dem som en Naadegave. Ved dette Forslag vilde de derimod have faaet en Ret og kunnet se Fremtiden betrygget, betrygget paa en saadan Maade, at de ikke behøvede at nære Frygt for deres Alderdom, men vidste, at de, naar de vare dygtige og flinke og havde arbejdet i en Række af Aar, vilde faa et Alderstillæg, der gjorde, at de kunde se Fremtiden i Møde med god Fortrøstning. Jeg beklager meget, at der ikke har været Enighed i Fællesudvalget, men jeg vil, som sagt, ubetinget hævde, at Skylden for, at Sagen strander, denne Gang efter min Formening hovedsagelig maa tillægges Landstinget, hvorimod jeg erkender, at forrige Gang var der et Parti her i Folketinget, som bar den væsentlige Skyld for, at den da strandede. Der kan ikke være Tale om, at dette Lovforslag nu kan blive til Lov, men jeg har dog med disse Ord villet begrunde min Afstemning, som er, at jeg vil stemme med Flertallet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): I Anledning af denne sidste Udtalelse føler jeg mig forpligtet til at udtale, at jeg *ikke* har tiltraadt det foreslaaede Ændringsforslag med Hensyn til Kaldelsen, og at jeg *ikke* har udtalt, at Skylden fortrinsvis ligger hos Landstinget.

Colding: Jeg tillader mig at gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister fuldstændig har misforstaaet mine Udtalelser. Jeg har ikke sagt, at Ekscellencen vilde tiltræde Lovforslaget i Folketingets Affattelse, men jeg har sagt, at med samme gode Vilje fra Landstingets Side vilde Forslaget efter al Sandsynlighed være blevet til Lov, og jeg har ikke udtalt dette som noget bestemt, men som en Formodning. Maa jeg dernæst sige, at naar den højtærede Minister begyndte med at udtale, at denne Uovensstemmelse mellem Tingene betød saa lidt, troede jeg deraf at kunne slutte, at han mente, at der var en saa lidet betydende Forskel, at vi nok kunde være blevne enige, naar der fra begge Sider i den lovgivende Forsamling havde været den rigtige Forstaaelse af denne Sags Vigtighed og den rette Interesse for denne Sags Gennemførelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Maa jeg kun sige, at naar der bliver sagt: fra begge Sider, saa har jeg ikke noget at indvende, saa er Bebrejdelsen ikke rettet særlig mod Landstinget.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Mindretallets Indstilling (se Tillæg B.)
forkastedes med 78 Stemmer mod 2.

Flertallets Indstilling (se Tillæg B.) blev ved et Navneopraab, som var begært foretaget af: Bønløkke, Frederiksen, Henriksen, N. J. Jensen, P. Jørgensen, Mølgaard-Nielsen, A. Nielsen, Ovesen, L. Rasmussen, Rosager, S. Sørensen og A. Thomsen, som nedenstaaende Liste viser, vedtaget med 80 Stemmer, medens 6 Medlemmer svarede: Stemmer ikke, og 26 vare fraværende.

Jå:

Zahle, Alberti, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgreds), Bertelsen (Veile Amts 5te Valgreds), Blem, Bluhme, S. Bojesen, F. Bojsen, Busk, Byriel-Jensen, Bønløkke,